Dúiṫċe Ċréaṁaoin nó Grianán Ḃaile Uí Ċeallaiġ

Séamas Dall Mac Cuarta

Foilsithe ag an gCartlann

Is ag an mBóinn do ġlacas gleóḋ, tráṫ sgar mé le fód Ċréaṁaoin,
Fearann tórrṫaċ an Ḃarúin Leoṁain, i n-aice an óird Ġaeḋealaiġ;
Toirḃir dóiḃ beannaċt fós, má's do ḃeó Réaḋmonn,
Deiċ gcéad scór, is gan a ḃeiṫ i gcór, i gcoinne gaċ óg-ṁaiġdion.

I gCréaṁaoin ṫíos atá 'mo ḋiaiḋ aṁarc séiṁ fásaiġ,
Raḋarc réiḋ coilleaḋ 's féir agus uisge tréan táṁaill;
Tá teas on ngréin, tuilte on Éirnne ⁊ breic ar léim a snáṁa,
Meiḋir ġéar ċon is gaḋar i dtús gaċ lae ar árd ann.

Raċad suas, glacam gruaim, i n-aice an ċuain ċéadfaiḋ,
Fiċe sluaġ do ḃeannaċt uaim i ḃFearann nuaḋ Ċréaṁaoin;
Is iomḋa buaiḋreaḋ orṫa 's gruaim, o sgar mo ċuairt féin léi:
Bíonn raḃairt ruag ar laḃairt cuaċ, ⁊ ceileaḃar uaisle ag éanlaiṫ.

Is iomḋa seóḋ annsa' gCloiċ Nuaḋ ag an mbarún óg cráiḃṫeaċ,
Ní lia ná ceól a ṡeinnfear dóiḃ is imirt ṁeoir ar ċlársaiġ,
Deiċ gcéad córnn suiḋte ar bórd, líonta de ḃeóir Spáinneaċ,
Toġa gaċ seort sack le n-ól a ṡilfeas leó is fáilte.

Beir beannaċt uaim go hÁṫ an Uisge Ḟuair, mar a ḃfuil na mná uaisle is féile,
Céad slán don uair ar ġnáṫ mo ċuairt faoi áltáin uaigneaċ' Ċréaṁaoin;
O d'árduiġios uaḃ fán nGálldaċt suas, mo ċáirde buan gur ṫréig mé;
Bíom lán den ngruaim, 'mo ṡáiṁ 's 'mo ṡuan, 's mé cráite buaiḋirṫiḋ tréiṫlag.

An uiṁir éisg an Ḃarúin tréiṁ, is i Loċ na Séad atá sé,
Mar a ḃfuil na céadta d'ealaíḃ glégeal' ar an aḃainn is iad ag snáṁa;
Ceileaḃar éan i mbarraiḃ géag ⁊ duilleaḃar go tréan ag fás ann.
Naċ truaġ don té tá 'sgarṁaint léi, 's go ḃfuiġinn-se féin an tsláinte ann?

Is iomḋa búr i gConntae Luġḃaiḋ naċ seasann clú do ċéile,
A ḋruidfeaḋ a súile go daingion dlúṫ, nuair a ċífeaḋ siad ċuca mo
leiṫid-se;
Ní mar súd a cleaċtaḋ daṁ-sa nuair a ḃí mé i ndúiṫċe Ċréaṁaoin,
Aċt ól gan diúltaḋ ar hallaíḃ cúnra, ⁊ clársaċ ċiuin ar ṫéadaiḃ.

’Sí dúiṫċe na fáilte, dúiṫċe na sláinte í, dúiṫċe naċ ndeárna
díoġḃáil;
’Sí an dúiṫċe is feárr anns na cúigíḃ Gállda, dúiṫċe ṡálṁar
ṡíolṁar;
Dúiṫċe na ndán, ’s dúil le n-a faġáil, dúiṫċe naċ dtárlann
fiaḃrán—
Naċ duḃ-ċroiḋeaċ atáim, faoi smúid gaċ lá, fán dún ⁊ áille an
ġrianáin.

Is binn guṫ loin os cionn na huaiṁe i gcoillṫiḃ cnuḋ na n-éanlaiṫ,
’S naċ ḃfuil ponc den gceól naċ seinnfear leó ar ḃrainnsíḃ óga
an ġrianáin;
Buḋ grinn a nglór i gceann gaċ neóin ’s ní buan mo ḃeó dá
ḃféagṁuis
Ag burraiḃ na Bóinne go cinnte i mbrón, ’s mé líonta deórfaiḋ i
ḃfiaḃrán.

Ar mo ṫriall ċum an dúin ’s ċum an ġárrḋa nuaḋ, mar ’ḃfuiġmuis
áirní duḃa ’gus sceaċ-ċaoraí,
Measa cúnra ar ċrainnaiḃ dlúṫa, agus mil go ciuin ar ċuiseogaiḃ;
Loin gan smúid a’ seinm dúinn i dtús gaċ lae ar muċóirriġe—
Tá Ált na n-Uan, mo ċráḋ ’s mo ċuṁaiḋ! faoi ċoirce dlúṫ ag
sgológaiḃ.